

ten at stille yderligere økonomiske ressourcer til rådighed fra statens side eller at få opstillet nogle økonomiske modeller for, hvilke forudsætninger der må være til stede for, at intentionerne i lovforslaget kan opfyldes.

I nøje sammenhæng med de økonomiske betragtninger ønsker mindretallet at pege på det positive i, at der efter lovforslaget åbnes mulighed for specialpædagogisk bistand til børn i førskolealderen, men beklager i denne forbindelse, at det ikke har været muligt at skabe flertal for, at en opprioritering af denne indsats forudsætter øgede specialpædagogiske videreuddannelsesmuligheder ikke bare for folkeskolelærere, men også for børnehaver- og fritidspædagoger og andre socialpædagoger.

Mindretallet vil i øvrigt redegøre nærmere for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et femte mindretal (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) går principielt ind for en udlægning af særforsorgsundervisningen.

Udlægningen stiller imidlertid store pædagogiske og ressourcemæssige krav til folkeskolen.

En forudsætning for at gennemføre det forelagte lovforslag på nuværende tidspunkt må imidlertid være, at de involverede børn og unge ikke stilles undervisningsmæssigt dårligere, end de er i dag.

Under lovforslagets behandling i udvalget er der efter mindretallets opfattelse ikke skabt tilstrækkelig sikkerhed for, at de nødvendige midler er til rådighed inden for folkeskolen.

Derfor kan mindretallet ikke medvirke ved lovforslagets gennemførelse.

Mindretallet vil i øvrigt redegøre nærmere for sin stilling ved lovforslagets 2. behandling.

Et sjette mindretal (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) er enig i, at særforsorgen bør overføres til amterne, hvis der er sikkerhed for, at der ikke finder standardforringelser sted. Mindretallet mener imidlertid, at både opgaver og ansvar bør blive i amtets regie – også efter 30. juni 1981 – så en integration af de handicappede ikke presses igennem, før der er sikkerhed for, at folkeskolen og de stillede bevillinger gør det muligt at leve op til intentionerne i lovforslaget.

Mindretallet er betænkeligt ved, at amterne eventuelt overlader til de enkelte kommuner at drage omsorg for undervisningen af de handicappede, som herved underkastes vidt forskellige muligheder. Med en vedtagelse af lovforslaget er der grund til at frygte, at de, man påstår at ville hjælpe, netop bliver dem, som bliver forsømt i integrationsbestræbelserne.

Afgørende for mindretallets stillingtagen har det været, at deputationerne især inden for »den lille særforsorg« har givet udtryk for betænkelighed ved udlægningens konsekvenser. Det er yderligere blevet fremhævet, at bevarelsen i statslig regie ikke forhindrer, at bestræbelserne for fortsat integration i folkeskolen fortsat er mulige under den nuværende lov.

De elever, som loven sigter på, hører til de svageste i vort samfund. Det er netop de elever, vi bør gøre alt for at hjælpe – så en vedtagelse af lovforslaget må naturligvis medføre, at der er tilstrækkeligt med kvalificerede lærere til at løse opgaven. Klassekvotienterne bør nedsættes, og man bør have sikkerhed for at benytte sig af støttelærerordningen. Da man imidlertid ikke har fået garanti for, at tilstrækkelige bevillinger vil blive givet, risikerer man, at den omtalte integration vil komme til at betyde udslusning til isolation og ensomhed.

Mindretallet må på denne baggrund indstille lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et syvende mindretal (venstresocialisternes medlem af udvalget) er principielt varm tilhænger af integration af særforsorgens børn i folkeskolen. Mindretallet er af den opfattelse, at langt de fleste af de børn, som i dag undervises separat under særforsorgen, vil kunne have glæde og fordel af at komme i en almindelig skole. I betragtning af, at der er tale om mange forskellige former for og grader af handicap, må denne integration naturligvis foregå på mange forskellige måder. I nogle tilfælde vil den rigtige form være at anbringe en enkelt eller nogen få handicappede elever i en klasse med børn uden handicap. I andre tilfælde må de handicappede helt eller delvis undervises for sig, men på samme skole som de øvrige børn.

Den helt afgørende forudsætning for, at integrationen bliver vellykket, er imidlertid,